

VOLKSTUINVERHALEN EEN BOEK OVER GROEN GELUK

Tekst: Dominique Engers
Foto's: Marieke de Geus

foto's onderstaand:
Marieke de Geus en Suzanne de Boer

Ergens diep in december mailde Marieke de Geus mij met de vraag een zomergedicht te leveren voor het dit voorjaar te verschijnen volkstuinte boek dat zij samen met Suzanne de Boer aan het maken was. Ik zette de kachel klappertandend op vijftig, schreef een zomergedicht, stuurde haar dat toe, en vergat dit vervolgens allemaal weer. Tot ik eind april, na zes weken droogte en intelligente lockdown, de drukproeven van het boek *Volkstuinte verhalen* te zien kreeg. Wat een heerlijk, uitbundig, volledig en aanstekelijk boek. Wat was ik toe aan zo'n boek, in deze wonderlijke, uitzonderlijke lente van 2020. Het enthousiasme voor tuinieren, de liefde voor de natuur, en de motivatie het grote belang van tuinen in de stad hartstochtelijk te bepleiten, spat van iedere pagina.

Op zoek naar mooie verhalen

Marieke en Suzanne kwamen elkaar tegen als bladenmakers en ontmoetten elkaar jaren later opnieuw op tuinpark Amstelglorie, waar zij beiden een volkstuinte hebben. Ze werkten samen in het organisatiecomité van een festival en bleken een goede klik, en een goede werkklik te hebben. Ze vonden elkaar bovendien in hun enthousiasme het belang en plezier van volkstuinte breed uit te dragen. Marieke schrijft en fotografeert al jarenlang over haar eigen tuin voor haar blog, die ook *Volkstuinte verhalen* heet, maar het idee van een echt boek liet de beide dames maar niet los. Ze maakten een plan van aanpak, vonden een uitgever, en trokken er een jaar lang, vier seizoenen, met de camera op uit. Op zoek naar mooie plaatjes en mooie verhalen, en die vonden ze in overvloed.

Vier seizoenen

Het resultaat, het boek, 192 pagina's dik, gebonden in hardcover, is een genot om te lezen en dankzij de kleurrijke foto's en illustraties een lust voor het oog. Het is geschreven voor een zeer breed publiek, ook interessant voor mensen die geen tuin hebben. Doorgewinterde tuinders zullen weinig lezen wat ze nog niet wisten, denkt Marieke, maar wel veel waarin ze zich zullen herkennen. Het boek volgt de seizoenen. Inspirerende artikelen over zaaien, kweken en moestuinen in de lente. Enthousiaste reportages over wildplukken, eten van de tuin, recepten voor het inmaken en bewaren van groente en fruit in de zomer. Planten, oogsten, vooruitzien, snoeien en composteren in de herfst, passende tuinklussen in alle seizoenen. Interviews met trotse tuinders, niet alleen op tuinparken in Amsterdam, maar verspreid over het hele land, van Groningen tot Dordrecht. Binnenkijken in hun tuinhuisjes, die allemaal even jaloersmakend knus en mooi en gezellig zijn. Achterin het boek een lange lijst van websites en publicaties voor wie er nog geen genoeg van heeft en nog meer wil lezen over tuinen, planten, bomen, bloemen en bijen.

Tuinders van de toekomst

Iedereen die in de stad woont en een volkstuin heeft weet dat dat een groot voorrecht is. Zeker in deze Corona tijd. Het idee ergens naartoe te kunnen als je thuis alleen een balkon hebt, of zelfs dat niet eens, is heerlijk. Zodra je het tuinpark binnenloopt stap je in een andere wereld waar de dagelijkse beslommeringen naar de achtergrond verdwijnen. Het ouderwetse imago van volkstuinen is achterhaald en ook dat laat dit boek prachtig zien. Steeds meer jonge mensen en gezinnen hebben een tuin of staan op de wachtlijst, verlangend naar een buitenplek in de stad. Waar ze met hun kinderen kunnen spelen en leren, waar ze fysiek bezig kunnen zijn in de buitenlucht en hun eigen voedsel kunnen oogsten, klaarmaken en opeten. De mensen die in het boek aan het woord komen zijn een mooie afspiegeling van hoe de bevolking van een volkstuinpark eruit ziet. Mensen van verschillende kleuren, leeftijden, opleidingsniveaus maar wel met gemeenschappelijke liefde voor de natuur en hun tuinen.

Een groter belang

Dit boek doet niet alleen verslag van volkstuinieren als inspirerende manier van leven voor al die mensen maar is eveneens een pleidooi voor het voortbestaan van de parken. Het toont hun grotere belang aan, niet alleen voor de gelukkige bezitters van een tuin, ook voor alle andere stedelingen. Op een gemiddeld tuinpark staan al gauw een paar duizend bomen die fijnstof afvangen, zorgen voor zuurstof, water en hitte opvangen. De groene oppervlakte van de parken fungeert als uitloopgebied voor stadsbewoners, vangt stortregenbuien op en werkt als waterbuffering. De tuinparken zijn aparte biotopen, er groeit een enorme verscheidenheid aan planten en er vinden talloze dieren en insecten voedsel en broedgelegenheid. Al dit groen wordt door de tuinders zelf met veel kennis van zaken en veel liefde onderhouden en gedeeld met hun graag geziene gasten. Dat zijn niet alleen wandelaars, maar ook bijen, vogels, vlinders en andere dieren.

Een sprookje in een ontplofte stad

Britta, grootmoeder van twee kleinkinderen, en één van de geïnterviewden in het boek verzucht over haar volkstuin: "Dat er in een ontplofte stad als Amsterdam nog zo'n kneuterige Ot en Sien plek bestaat. Ik vind het een sprookje." In het boek van Marieke en Suzanne komen mensen aan het woord die vurig in dit groene sprookje geloven. Van de stadsecoloog tot de bomenexpert. De mevrouw met reuma, die zich beter voelt na een paar uurtjes werken in haar moestuin. De kleuterklassen die op avontuurlijke tuinexcursies gaan en de kinderen die na een workshop wildplukken onkruidsoep koken in een heksenketel. Je leest hun verhalen met rode wangen en krijgt enorme zin om zelf je handen in de aarde te steken. Wie geen tuin heeft schaft na lezing van dit boek denk ik desnoods een plantenbak aan om op de vierkante millimeter te kunnen gaan tuinieren. Wie wel een tuin heeft zal na het lezen van deze jubelende liefdesverklaring aan de natuur in het algemeen en de volkstuinten in het bijzonder nog eens extra goed naar die tuin kijken. En zich dankbaar realiseren waarom hij bij de gelukkigen hoort.

Volkstuinverhalen verschijnt op 20 mei in de boekhandel en kost 21,95. Het is ook verkrijgbaar via knnvuitgeverij.nl of via Marieke en Suzanne, als je er een handtekening bij wilt. Stuur dan een mailtje naar volkstuinverhalen@gmail.com en laat weten hoeveel exemplaren je wilt ontvangen.

Je krijgt dan het bankrekeningnummer gemaïld waarnaar je het verschuldigde bedrag kunt overmaken.

Het gesigeneerde boek wordt naar jouw volkstuinpark gebracht of je haalt het zelf op bij Marieke of Suzanne op Amstelglorie, na het maken van een afspraak.

